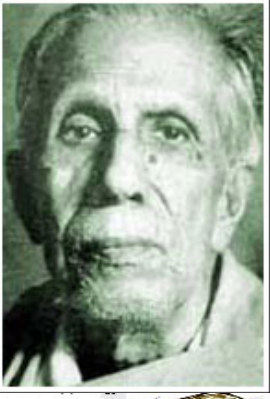

•Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 12 •March•, 2013 22:41• - •Last Updated•

••Tuesday•, 19 •March•, 2013 23:06•

எழுத்து பத்து அல்லது பன்னிரண்டு வருஷங்களோ என்னவோ நடந்தது. எழுத்து மாதப் பத்திரிகையாக, பின்னர் காலாண்டு பத்திரிகையாக, பின்னர் எழுத்தை நிறுத்தி விட்டு பார்வை என்ற பெயரில்... இப்படி சிலைப்பாவின பிடிவாதமும் மன உறுதியும், எவ்வளவு நஷ்டங்கள் வந்தாலும், உழைப்பு வண்டினாலும், மனம் தளராத மூனப்பாடல் செயலாற்றுவது என்பதை சிலைப்பாவிடம் தான் பார்க்கவேண்டும். அவர் எழுத்து நடத்திய காலத்தில், சில வருஷங்கள் கழித்து க.நா.சு. இலக்கிய வட்டம் என்ற மாதமிருமுறை பத்திரிகை ஒன்றை ஆரம்பித்தார். அதிலே இல்லாத நேரப்பேச்சிலோ அவர் சொன்ன ஒரு ஆணித்தரமான கருத்து, இந்த மாதிரியான சிறு பத்திரிகைகள் எல்லாம் அதிகம் போனால் இரண்டு வருஷங்கள் தன் ஆரம்ப உயிர்ப்பாடல் இருக்கும். அதன் பிறகு அது ஆரம்ப உற்சாகத்தையும், உதவகேத்தையும் இழந்துவிடும். பின் அது ஏதோ பத்திரிகை நடத்துவதாகத் தான் இருக்கும். ஆகையால் இரண்டு வருஷங்கள் நடத்தி எப்போது அதன் புதுமையை இழக்கிறதோ நிறுத்தி விட வேண்டும் என்று சொல்வார். அப்படித் தான் அவர் நடத்திய சஹாவளி போன்றவையும் மணிக்கொடியும் (இரண்டு வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை நின்று புது ஆசிரியத்வத்தில் பின்மறு அவதாரம் எடுக்கும்) தனீ, போன்றவை எல்லாமே. அப்போது க.நா.சு போன்று மலையாளத்தில் இளம் எழுத்தாளருக்கு ஆதர்சமாக இருந்த கோவிந்தன் சமீக்ஷா என்ற அவர் பாராட்டப் பத்திரிகையைத் தன் இஷ்டம் போல், அவ்வப்போது மலையாளத்திலோ, ஆங்கிலத்திலோ பிரசுரித்து வந்தார். அவரும் இதே அபிப்பிராயத்தைத் தான் சொல்லி வந்தார். ஒரு சலனத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். புதிய உதவகேத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அவ்வளவோடு ஒரு சிறு பத்திரிகையின் காரியம் முடிந்து விடுகிறது. பின் அதை நிறுத்தி விட வேண்டும். அதற்கு ஏதும் வணிக, ஸ்தாபன உத்தேசங்கள் இருக்கக் கூடாது. என்பார். அப்படித் தான் அவர் வளையிட்ட பத்திரிகைகளும் இயங்கின. அவர் இயக்கம் மலையாள இலக்கிய, கலை உலகில் மையம் கொண்டிருந்தது. அவர் எனக்கு அறிமுகமானதும், என்னையும் சமீக்ஷாவாக்கு எழுதச் சொன்னார். மலையாள

•Written by - வங்குலு சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 12 •March•, 2013 22:41• - •Last Updated•

••Tuesday•, 19 •March•, 2013 23:06•

சமீ க ஷாவாக கு தமிழ் இலக கியச சிறு பத திரிகைகள் பற் றியும் , ஆங் கில
சமீ க ஷாவாக் கும் ஓர் மெளனி கதை மொழிபெயர்ப்பும் , மெளனி பற் றியும் , பின்
மற் றொன றுக் கும் ஆங் கிலத் தில் கஷ மீ ரி இலக கியம் பற் றிய பத் தகம் ஒன் று பற் றிய
மதிப் புரையும் எழுதச் சொன்னார் . எழுபதுகளில் தமிழ் இலக கியச சிறு
பத் திரிகைகளில் தெரிய வந் த புதியவர் கள் பெரும் பாலோரெ அவர் அறிவார் .

ஆனால் தமிழில் நம் கதையும் பாரம்பரியமும் வறோகத் தானே இருக்கும் எப்போதும் ,
எதிலும் . எழுத் து ஆரம் பித் த போது , செல் லப் பா நம் பியிருந் தது க.நா.சு. சிட் டி, சித் தம் பர
சுப் பிரமணியம் , பி.எஸ் . ராமையா , லா.ச.ராமாம் ருத் தம் போன் ற மணிக் கொடி காலத் திலிருந் து
அவர் நன் கு அறிந் தவர் களைத் தான் . ஆனால் இவர் கள் யாரும் அவருக் குத் தொடர்ந் து
உதவுகிறவர் களாக இல் லை. அவருக் கு அதிகம் உதவியாக இருந் த க.நா.சு. ந.சித் தம் பர
சுப் பிரமணியம் போன் றோர் ஆறு மாதங் களுக் கு மலே உடன் செல் பவர் களாக இல் லை.
ந. பிச் ச ம் ரத் தி ஓர் வரத் தவிர . செல் லப் பா விமர் சன் உலகில் நுழைவதற் கும் , எழுத் து
பத் திரிகைத் தொடங் குவதற் கும் உத் வகேத் தந் த க.நா.சு. வகே க் ட ஆறு மாதங் களுக் குப்
பிறகு , தான் எழுதுவதையும் நிறுத் திக் கொண் டு , எழுத் து ஆறு மாதங் களுக் குள் தன்
ஆரம் ப உத் வகேத் தை இழந் து விட் டது என்றும் சொல்ல ஆரம் பித் துவிட் டார் .

க.நா.சு.வம் செல் லப் பாவும் , இரட் டையர் என்றும் சொல் லத் தக் க நெருக் கத் தில்
நண் பர் களாக , பழக் கத் திலும் இலக கிய வாழ் க் கையிலும் இணைந் தவர் கள் . க.நா.சு.வின்
பத் திரிகைகளில் செல் லப் பா இணையாசிரியராக இருந் தவர் . கொட் டிக் கொட் டி விமர் சகராக
செல் லப் பா அவதாரம் எடுக் கும் அளவுக் கு இலக கிய சர் ச் சகைகளில் அடிக் கடி நெருங் கி
தமக் குள் ஈடுபட் டவர் கள் . சூதசேமித் திரனில் 1957-ல் இதற் கெல் லாம் முன் னோடியாக
இந் த சர் ச் சயை ஆரம் பித் து வதைத் தவர் களே இவர் கள் இருவரும் தான் . மற் ற
எவரையும் விட எழுத் து பத் திரிகையில் முதல் ஆறு மாதங் களுக் கு நிறைய எழுதியவரும்
க.நா.சு தான் . அப் படி இருக் க ஆறே மாதத் தில் ம் ச் சிழந் து விட் டது என்றும் எழுதியது
அவர் முன் னாலயே கொண் டிருந் த பார் வையைச் சார்ந் தது என்றும் கொள் ளலாம் தான் .
ஆனால் எனக் கு அப் படித் தோன் றவில் லை. சாதாரணமாக இரண் டு வருஷ ஆயுள்
தரூபவருக் கு ஆறு மாதம் கொஞ் சம் அவசரப் பட் ட காரியம் தானே . நடப் பவற் றைக்
கவனித் து வந் த எவருக் கும் அப் படித் தோன் றவில் லை. ஆனால் ந.பிச் ச ம் ரத் தியதைத்
தவிர பழைய பெரியவர் கள் எல் லோருக் கும் எழுத் து பத் திரிகையிலும் நம் பிக் கை
இல் லை. சி.சு. செல் லப் பா வையும் அவர் கள் பெரிதாக மதித் தவர் களும் இல் லை.
அவர் களுக் கு பொதுவாக தமிழ் உலகில் எழுத் துக் கும் செல் லப் பாவாக் கும் கிடதைத்
உதாசீ னமும் அவருக் கு வழிகாட் டும் இணையாக இருந் த க.நா.சு.வே இப் படிப் பசேயது
ஆறுதலாக , மனதுக் குள் சந் தோஷப் பட் டுத் தும் ஒன் றாகவோ இருந் திருக் கும் . ஆனால்
அவர் கள் இதை வெளிப் படையாகப் பசேயவர் கள் இல் லை. இதே கருத் தை
செல் லப் பாவோடும் ஆரம் பத் திலிருந் து கட்சி வரை நெருங் கிப் பழகிய கி.அ.
சச் சிதானந் தமே சொல் லியிருக் கிறார் . செல் லப் பாவைப் பற் றியோ , எழுத் து பற் றியோ
சச் சிதானந் தம் அறிந் தது போல் அறிந் தவர் வறே ஓர் வர் இல் லை.

ஆனால் இப் படி ஓர் அபிப் ராயத் தைச் சொன்ன க.நா. சு வை வதைத் து அவரை

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 12 •March•, 2013 22:41• - •Last Updated•

••Tuesday•, 19 •March•, 2013 23:06•

மூழ்மையாக அறிந்தது கொண்டதாக ஒரு மூடிவாகு வரமுடியாது. "எந்த ஒரு படபைப்பையும் எவ்வளவு அலசி எழுதினாலும் அதில் பயனில்லை. அலசுவதாலும் விவாதத்தினாலும் எதையும் ஸ்தாபித்து விட முடியாது. விவாதங்கள் தான் வளரும். அது ஒருத்தரின் சாமர்த்தியத்தையே பொறுத்தது. நான் இதைப் படித்திருக்கிறேன். இது ஒரு நல்ல படபைப்பு என்று தான் சொல்லமுடியும். அது சொல்பவரைப் பொறுத்து மதிப்பு பெறுகிறது" என்பது அவர் கருத்து. இது உண்மையானது. ஆனால் மூழ் உண்மை அல்ல. நல்ல படபைப்பு என்று சொல்வதற்கான காரணங்களைச் சொல்லி கொஞ்ச தீரமாவது இட்டசுச் செல்லவேண்டும். சொல்லிப் பின் மூன்று எழும் பாதையைச் சூட்ட வேண்டும். அதன் பின் தான் சொல்பவரின் கருத்துக்கு மதிப்பு ஏற்படும். இல்லையெனில் அது எங்கும் இட்டசுச் செல்லாதவற்றுக்குச் சொல் தான். வேலை மனைக்கெட்டு தன் விமர்சன செயல்பாட்டை விளக்கி ஒரு நீண்ட தலையங்கம் எழுதினார் செல்லப்பா. அந்த நீண்ட விளக்கம் மூழ்தையும் தன் இலக்கிய வட்டம் இதழில் வெளியிட்ட க.நா.சு. "இந்த கீதோபதேசத்துக்கு நன்றி" என்று மூடித் திறந்தார். இது க.நா.சு. அல்ல. அன்றைய அவரது கசப்பின் வெளிப்பாடு தான். ஆனால் அன்று க.நா.சு. செல்லப்பாவைக் கோ, இராவரின் பழங்கால நடப்புகளைக் கோ, இலக்கிய வெளியில் இணைந்த செயல்பாட்டைக் கோ, நியாயம் செய்தவரில்லை. க.நா.சு. வின் அன்றைய இந்த உதாசீனம், செல்லப்பாவை உதறித் தள்ளும் காரியமாகவே ஆக்கிற்று.

அன்று எழுத்துவாக்கும் செல்லப்பா வாக்கும் ஆதரவாக இருந்தவர்கள் ந.பி.ச. சமீபத்தியும் எழுத்து பத்திரிகையின் பக்கங்களிலிருந்து தெரியவந்த இளம் தலைமுறை எழுத்தாளர்களும் தான். எழுத்து பத்திரிகை மலம் தெரியவந்த நகுலன் அவர்களில் ஒருவர் இல்லாததொடர்ந்து அவர் எழுத்துவில் தன் கவிதைகளுக்கு இடம் கண்ட போதிலும். பண்டிதர்களும் முற்போக்குகளும் செல்லப்பாவை மதித்தவர்கள் இல்லலை. ஆனால் செல்லப்பாவின் பிடிவாதமும் மூன்றடித்த காரியத்தையே செய்தே தீரவேண்டும் என்ற அர்ப்பண உணர்வும் பலன் அளிக்கத் தொடங்கின. இவ்வளவு எதிர்ப்புகளையும் மீறி மிகப் பலவீனமாகத் தோன்றிய எழுத்து பத்திரிகை நாற்பதுகளில் துளிர்விட்டும் வளர்ச்சிகண்டு மரபாக ஸ்தாபிதமாகாத புதுக் கவிதை தமிழ் இலக்கியத்தில் வரேனென்றியது. "இதனைக் கல்யாண பத்திரிகை விநியோகம் போல ஐந்தாண்டும் அறுநாண்டும் அச்சுபிக்கும் எழுத்து ஒரு பத்திரிகையா? என்று ராமையாவே கேலி செய்த (அவர் கேலி செய்தார். மற்றவர்கள் எழுத்துவாக்கும் எழுத்துவதையே நிறுத்திக் கொண்டனர்) எழுத்து பத்திரிகை தான் இலக்கிய சிறு பத்திரிகை மரபையே தோற்றுவித்தது. இருபதுகளிலிருந்து நாற்பதுகள் வரையில்தான் மூன்றடித்த கொடியாக பல தோன்றிய போதிலும், எழுத்து தான் முதல் இலக்கிய சிறு பத்திரிகை. எழுத்து காலத்திலியே வானம்பாடி என்ற ஒரு முற்போக்கு பத்திரிகை மரபு இலக்கணம் பயின்ற பண்டிதர்களால் புதுக் கவிதை என்று அவர்கள் கொண்டாடிய கோஷங்கள் இட்ட செய்யுளாகக் காக்கப் பற்றத்தது. தாமரையும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

க.நா.சு. வும் இலக்கிய வட்டம் தொடங்கினார். அதில் என்னையும் 1947-1964

இடையிலான இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றி எழுதச் சொன்னார். யாரை? ஆறு மாதங்களுக்குள் தன் உயிர்ப்பை இழந்துவிட்ட எழுத்து பத்திரிகை மலம் தெரியவந்தவனை? ஒரு இருபதாம் தர எழுத்தாளரைப் பற்றி (ஆர். சட்டாமணி) எழுதிய ஒரு முப்பதாம் தர வாசகன்

•Written by - வங்கட சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 12 •March•, 2013 22:41• - •Last Updated•

••Tuesday•, 19 •March•, 2013 23:06•

என்று அவர் வரணித்த என்னை. இரண்டு வருஷங்கள் கழித்து 1966-ல் எழுத்தாவில் தரையவந்த இரண்டு முக்கிய எழுத்தாளர்கள் என்று தரமும் சிவராமு வோடும் சேர்த்துச் சொன்ன என்னை. அப்போது இதெல்லாம் கொஞ்சம் மனதை உறுத்தினாலும் என்னைச் சோர்வடையச் செய்துவிடவில்லை. "எழுத்துங்கள் நிறைய எழுத்தணும்," என்று தில்லியில் அவரை நேரில் சந்தித்த ஒரு சில நிமிஷங்களாகக் குள்ளையே அவர் சொன்ன போது, "என்னை நான் எழுத்தாளனாகவோ கருதிக் கொண்டதில்லை" என்றனே. "அதுவும் சரிதான் புரியுறது. கொஞ்சம் involuted- ஆக இருக்கு உங்கள் எழுத்து. Involutions அதிகம் தான்" என்றார்.

நான் ஒரு பொருட்டல்ல. என்னை ஒதுக்கிவிடலாம். பின் வருஷங்களில் அவர் என்னையும் என் எழுத்தையும் பற்றி நிறைய சொல்ல விரும்புகிறார். சொல்லியிருக்கிறார். நேரிலும், எழுத்திலும். ஆனால் ஆறுமாதங்களாகக் குள்ளையே உயிர்ப்பனை இழந்ததாகச் சொன்ன எழுத்து பற்றி, வகைச் சீக்கிரம் "வருகிற ஜனங்களில் அவர்கள் (வகை ஜன பத்திரிகைகள், எழுத்தாளர்கள், பண்டிதர்கள்) குறைந்த பட்சம் ஐந்து வருஷங்களாவது எழுத்து போன்ற ஒரு இலக்கியப் பத்திரிகையைப் போட்டு தங்கள் பாவங்களதைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது" (ஞானரதம், டிஸம்பர், 1972) என்று க.நா.சு எழுதுகிறார். இவ்வளவுக்கிடையிலும் அவர் ஆரம்பத்திலும், இடையிலும், கட்சி வரையிலும் சொல்லி வந்ததை நாம் நினவைப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். "எனக்கு விமர்சனத்தில் நம்பிக்கை இல்லை. எதையும் வாதித்து நிறுவி விட முடியாது"

இது உண்மையும் கட்ட. அடிப்படையான உண்மை. அதற்காக நம் வேறுபட்ட பார்வைகளை, அவற்றைச் சொல்லும் கருத்து உரிமையை, ஓர் எல்லை வரைய வாதமிடும் அவசியத்தை மறுத்து விடுவதோ உதறுவதோ சரியில்லை. இது உபநிடத காலத்திலிருந்து இங்கும், சாக்ரடீஸ் காலத்திலிருந்து அங்கும் கருத்துலகில் அங்கீகரிக்கப்பட்டு தொடர்ந்து வருவது.

செல்லப்பாவின் கீதோபதேசத்துக்கு நன்றி என்று ஒரு ஆரம்பகட்டத்தில் காட்டமாகப் பதிலளித்த க.நா.சு தான், "செல்லப்பா எந்த புத்தகம் பற்றியும் ஏதும் சொல்லியிருக்கிறாரா, என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்று படித்தறிந்து கொள்ள நான் கட்டாயம் விரும்பப் படுவனே. அது பற்றி அவர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார், அவர் பார்வை என்ன என்று அறிந்துக்கொள்ள நான் கட்டாயம் விரும்பப் படுவனே" என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். ஆக, எந்த க.நா.சு சரி? ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தின் சட்டில் நிஷ்டர்மாக எழுதுபவரா, இல்லையெனில் சாவகாசமாக எழுதும் போது கருத்துச் சொல்பவரா? இதையே செல்லப்பாவோடு நேரில் பச்சே நேர்ந்திருந்தால் அவர் தாராளமாக, நிதானமாகக் கேட்டுத் தரப்போவாயையும் சொல்லியிருப்பார். நான் க.நா.சு.வோடு நேரில் பச்சிய எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் என் எந்த காட்டமான கருத்துக்கும் நிஷ்டர்மாக பதில் சொன்னவர் இல்லை. ஆனால் செல்லப்பா துவந்த யுத்தத்திற்கு தயாராகிவிடுவார். உடனே உரத்த குரலில் சண்டை போட ஆரம்பித்து விடுவார். அதற்குப் பின்னர் வருகிறனே.

மணிபல்லவம் எழுதி புகழ் பெற்ற நா. பார்த்தசாரதி, அல்ல அவர். க.நா.சு. தி.ஜானகிராமன், கு.அழகிரிசாமி, ஆதவன், இந்திரா பார்த்தசாரதி போன்றோர் எல்லாம் சாஹித்ய அகாடமி பரிசு பெற்றதற்கு மல்காரணம் நா.பா.தான். இந்த மனமாற்றம் நா. பா. பெற்றதற்கு மறுபடியும் மல்காரணம் செல்லப்பா தான். நா.பா. என்ன கெஞ்சியும் பிடிவாதம் தளராத மனிதர் சி.சு.செல்லப்பா ஒருவர் தான். சாஹித்ய அகாடமி பரிசு தரும் பணத்துக்கு மலே செலவு செய்து பரிசு பெற்றவர்கள் உண்டு. அது அவர்களுக்கு ஒரு கௌரவ பிரசினையாக இருந்தது. சாஹித்ய அகாடமியின் பரிசு பற்றி சிந்தனையே இல்லாதவர்களுக்கு அதை துச்சமாக நினைத்தவர்களுக்கு பரிசு சேன்றது உண்டு. நா.பா. காரணகர்த்தராக இருந்ததால். அந்தப் பணம் பெரிதாகத் தோன்றிய காலகட்டத்தில் அதைப் பெற்றவர்கள் உண்டு. க.நா.சு. அந்த நிலையில் தான் இருந்தார். கட்சி காலத்தில் ஊரில் இருக்கும் எல்லாப் பத்திரிகைகளும் கட்டி எழுதவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருப்பதாக உணர்ந்தார். ஆனால் எங்கும் தான் எழுத நினைத்ததைத் தான் எழுதினார். நா.பா. தனக்கு சாஹித்ய அகாடமி பரிசுக்கு ஏற்பாடு செய்து தன் அந்த சமயத்திய பணத்தேவையைத் தீர்த்ததற்காக, நா.பாவின் எழுத்தைப் பாராட்டிவிடவில்லை. நா.பாவும் அதை எதிர்பார்க்கவில்லை. குங்குமம் எதிர்பார்த்தது என்று தஞ்சை பிரகாஷ் எழுதியதி லிருந்து தெரிகிறது.

நா.பா. வின் மனமாற்றத்திற்கு செல்லப்பாவின் நட்புதான் காரணம் என்று நான் சொல்வேன். நா.பா.தான் மாறினாரே ஒழிய நா.பா. செல்லப்பாவை மாற்றமுடியவில்லை. அவர் பிடிவாதம் அவரிடம் கட்சி வரலாறு வித்திருந்தது. செல்லப்பாவைக்கு அந்த சாஹித்ய அகாடமி தரும் ரூ. 50,000 அவசியம் தவே. பல பணக் கஷ்டங்களிலிருந்து அவர் விடுபட்டிருப்பார் ஆனால் விளக்கு பரிசு பணத்தைத் தொடர்ந்து போல நா.பா. வின் கெஞ்சலுக்கு சலி சாய்த்தவரில்லை. ஆனால் சாஹித்ய அகாடமியை விட விளக்கு பரிசை

•Written by - வங்குட சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 12 •March•, 2013 22:41• - •Last Updated•

••Tuesday•, 19 •March•, 2013 23:06•

அவர் மதித்தார். அது இலக்கியத் தரம் அறிந்த தந்தை. சாஹித்ய அகாடமி பரிசு இடத்தை தரக்கூடிய பரிசும் சிபாரிசும் முன் வருவது. நா.பா.செய்ததும் சிபாரிசு தான். ஆனால் சூயலாபம் வேண்டாத, உரியவர்களை, இது காரணம் மறுக்கப்பட்டவர்களைத் தட்டிச் சிலரை இரண்டு சிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தது. நா.பா.இடக்காலத்தில் தான் செல்லப்பாவிடம் நெருக்கம் கொண்டார். ஆனால் வல்லிக்கண்ணன் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே செல்லப்பாவை நெருங்கி இருந்தவர். ஆனால், சாஹித்ய அகாடமி பரிசு கொடுப்பதைத் தீர்மானிக்கும் கட்சி மீதும் வல்லிக்கண்ணன் ஒருவராக இருந்த வருடத்தில், பரிசைத் தீர்மானிக்கும் கட்சி பட்டியலில் சி.சு. செல்லப்பா இருந்தார். ஆனால் வல்லிக்கண்ணனின் தீர்வு வேறு ஒருவராகத் தான் இருந்தது. வாழ்க்கையில் நாம் காணும் விடம்பனங்களில் இதுவும் ஒன்று என்று மனம் சமாதானம் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த சமூக மாற்றமெல்லாம் 12 ஆண்டுகள் விடாப்பிடியாக சில நேரம் பிரதிகளாகக் கூட சூரங்கி விட்ட ஒரு எளிமையிலும் எளிய முன்னுதாரணம் ஏதுமற்ற ஒரு பத்திரிகையின் விளைச்சல்கள். அது கொணர்ந்த மாற்றங்கள். இன்று மரபுக் கவிதைச் சென்ற இடம் தெரியவில்லை. இன்று மரபுக் கவிதையை கருணாநிதியும் மற்றையோரும் வரைமுத்து, அப்துல் ரஹ்மான், கனிமொழி எல்லாமே மற்றையோரும். செல்லப்பாவின் எழுத்துப் புனர் ஜீவிதம் அளித்த புதுக்கவிதை எதிர்பாரா இடங்களில் மலம் முடிக் குகளில் எல்லாம் நுழைந்து விட்டது. பண்பித உலகில், மில்லியன் கணக்கில் விற்கும் வகை ஜன பத்திரிகைகளில். நுழைந்த இடங்களில் எல்லாம் விளைந்தது கவிதை தானா என்பது வேறு விஷயம். அவரவர்க்கு ஏற்ற சொற்பம் அது அடையாத போதிலும், புதுக்கவிதை என்றே அவை சந்தைக்கு வரக்கூடியது. கருணாநிதி எழுதும் கவிதை ஒரு வடிவம், கனிமொழியினது இன்னொரு வடிவம், சிற்பி, மும்தேவாவினது வானம்பாடி பக்கங்களில் இன்னொரு வடிவம், ஞானக்கவிதையுடன் வேறொன்று, இலங்கை முற்போக்கு சாபியது புதுக்கவிதையானாலும், அதையே கோயம்புத்தூர் முற்போக்கு ஈரோடு தமிழன்பன் எழுதினால் அதற்கு ஆராய்ச்சி முன்னுரை எழுதி ஆசீர்வதிப்பதும் என்னவோ அதே தான்.

12 வருட எளிய வறுமையை நிறைந்த, ஏளனம் செய்யப்பட்ட வாழ்க்கையில் எழுத்து தமிழ் இலக்கிய சமூகமே மாற்றி அமைத்து விட்டது. இலக்கியச் சிறு பத்திரிகை, தமிழ்ப் பண்பாட்டின் என்று எழுத்தாளர் சங்கம் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய விமர்சனம் என்பதும் புது மரபாக ஸ்தாபிதம் பெற்றது. கட்சியாக முப்பதுகளிலும் நாற்பதுகளிலும் பரிசு வார்த்தமாக முயலப்பட்டாலும், யாப்பற்ற கவிதை, சூயசேசா கவிதை என்று என்னென்ன பரோகாலிக நாமகரணம் அன்று பெற்றாலும், 1947-ல் பிரசுரமாகி எவ்வித பாதிப்புமற்ற மறக்கப்பட்ட ந.பிச்சமீர்த்தியின் பங்கீட்டுக் கடைபற்றிய கவிதை 1959-ல் மறு பிரசுரம் பெற்றதும், அதுவும் தற்செயலாக எவ்வித திட்டமோ முனைப்புமோ இல்லாது, பிச்சமீர்த்தி கொடுத்தாரே என்று பிரசுரம் பெற்றது, ஒரு பெரிய சிறுவரையே கொண்டுவந்து பழைய கப்பல்களையெல்லாம் வீசி எறிந்தது.

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 12 •March•, 2013 22:41• - •Last Updated•

••Tuesday•, 19 •March•, 2013 23:06•

1972 வருடம் க.நா.சு. செல் லப் பா இருவருக் கும் மணி விழா வருடம் . தில் லியில் இருந் த நான் சனெ னையில் செல் லப் பாவுக் கு ஒரு மணிவிழா கட்டம் நடந் தது என பத் திரிகையில் பதித் தனே . L.L.A கட்டித் தில் . அதில் மு.வ வும் கலந் து கொண் டாரா? மங் கலாக ஒரு புகைப் படம் நிழலாடுகிற்து.

ஆனால் தவே சித் திர பாரதி (முகம் மது இப் ராஹீ ம்) ஜயெகாந் தன் பக் தர் . அவர் ஞானரதம் என்று ஒரு மாதப் பத் திரிகை வளியிட டு வந் தார் . அவர் புதிய தலமைமுறை எழுத் தாளர் களுக் கு மிகவும் நெருக் கமானார் . ஞான ரதம் சூந் தர ராமசாமி, தரூமு சிவராமபி , ந.முத் துசாமி, ஞானக் கப்தன் , ராமசாமி, பின் நான் எல் லோருக் கும் ஞானரதத் தில் தாராளமாக இடம் கொடத் தார் . முதலில் ஞானரதம் பிஸம்பர் 1972 இதழ் க.நா.சு. வளெ ளி விழா சிறப் பு மலராக வளிவந் தது . அதில் நானும் , சிவராமபி வும் எழுதியிருந் தோம் . “க.நா.சு வும் கோவிந் தாக் களும் என்று க.நா.சுவசைச் சூற்றி அவரது சிஷ்யகோடிகள் செய் யும் கோவிந் த நாம கோஷ் பி பஜனை பற் றி நான் எழுதியிருந் தனே . இந்த இதழில் தான் க.நா.சு. செல் லப் பாவின் எழுத் து பத் திரிகையின் இலக் கிய அரப் பணிப் பை அது கொணர் ந் த மாற் றத் தைப் பாராட் பி, எழுதியிருந் தார் என்று என நினைவு.

இதற் குச் சற் றுப் பிறகு, ஞானரதம் தன் மார்ச் 1973 இதழை சி.சு. செல் லப் பா மணி விழா இதழாக வளியிட் தது . அதிலும் நானும் சிவராமபி வும் எழுதியிருந் தோம் . இன்னும் பலர் எழுதியிருந் தனர் . எனக் கு இப் போது நினைவில் இல் லை. நான் எழுத் து பத் திரிகை எதிர் கொண் ட பகமை, எதிர் ப்புக் கள் , எல் லாம் மீ றி அது புதுக் கவிதை, இலக் கியச் சிறு பத் திரிகை மரபு, பின் விமர் சன மரபு ஒன் று, எல் லாமதேற் கால தமிழ் இலக் கியத் தில் இல் லாத மபி ன் று புதிய மரபுகளை தன் எளிய தோற் றத் தையும் மீ றி ஸ்தாபித் துள் ளதபை பற் றி எழுதியிருந் தனே . இந்த எழுத் து தான் தான் தொடங்கிய ஆறு மாதகாலத் தில் ஜீ விதம் இழந் ததனெ று க.நா.சு. உதறி எறிந் த பத் திரிகை என்றோ என் னவோ எழுதியிருந் தனே . இவ்வை நான் கண் ட மாற் றங் கள் .

ஒரு மலரில் க.நா.சு வின் சிஷ்ய கோடிகளின் பஜனை மண் டலக் கச் சல் பற் றி. இன்னொரு மலரில் க.நா.சு. ஜீ வன் இழந் தது என்று அலட் சியம் செய் த எழுத் து பத் திரிகையின் சாதனைகள் பற் றி.

இதற் கு சில மாதங் களுக் குப் பிறகு விடமுறையில் ஊருக் குச் சனெ ன்ற போது வழக் கம் போல் செல் லப் பாவைப் பார்க் கப் போயிருந் தனே . என்னுடன் இருந் தது கி.அ. சச்சிதானந் தம் .

அன் று க.நா.சு. பற் றி ஞானரதம் , இதழ் கள் இரண் டிலும் நான் எழுதியதைக் குறிப் பிட் டு பரிதாப சத் தம் போடத் தொடங்கி விட் டார் . என்னிடம் எந் த விளக் கத் தையும் அவர்

•Written by - வடுங் கட் சாமிநாதன் -•
••Tuesday•, 12 •March• 2013 22:41• - •Last Updated•
••Tuesday•, 19 •March• 2013 23:06•

என்று திட்டித் தீர்த்து விட்டார். கபிட இருந்தது சச்சிதானந்தம். அவருக்கு இது ஞாபகம் இருக்கலாம் என வலுவோ. அவர் சண்டை போடும்படியான இல்லலை. என்ன கருத்து வறோ பாடும் இருந்தாலும், அமர்தியாக, அதே சமயம் தீர்மானமாகச் சொல்வாரே ஓழிய கரல் எழுப்ப மாட்டார். அந்த காலங்களில் எங்கள் எல்லாரையும் விட சிலைப் பாவிடம் மிக நெருக்கமும் சினகேமும் கொண்டிருந்தவர் சச்சிதானந்தம் தான். அவர் அமர்தியாகக் ககேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

8 / 8